

Beeldende kunst aan het Wilhelmina Park

Op een vrijdagochtend wandelde ik verwachtingsvol de tuin in die behoort bij Museum de Pont. In de vorige buurtkrant kwam die al ter sprake en mijn interesse was gewekt.

Ik werd ruim beloofd, want er bleek zich een waar paradijs te bevinden, met slingerende paden langs wild bloeiende bloemen en planten.

Vele bankjes boden ruimte eens rustig van een mooie nazomer dag te genieten.

Tijdens het rondwandelen ontmoette ik er Nan Groot Antink, een kunstenaar met wie ik in gesprek raakte. Ze vertelde me dat ze enkele jaren geleden woonde en werkte in een atelier aan het Wilhelminapark, de voormalige kapel van Goretti.

Haar beeldend werk ontstaat mede door wat zij in de natuur vindt aan bladeren en planten. Daaruit maakt zij volgens een apart procedé verf. Het Wilhelminapark bood haar daartoe veel mogelijkheden.

Haar oude atelier is door 'Park', stichting voor beeldende kunst, deze maand

als expositieruimte in gebruik genomen. Een collectief van Tilburgse kunstenaars onder bezielende leiding van Rob Moonen, heeft het initiatief genomen om beeldende kunst in Tilburg meer onder de aandacht te brengen. Ze wil met Park een professioneel podium voor beeldende kunst creëren door kunstenaars uit binnen en buitenland naar Tilburg te halen. Voor regionale kunstenaars biedt deze nieuwe stichting een platform.

De gastvrijheid die zij als kunstenaars zelf in het buitenland ondervonden is een van de uitgangspunten van de werkgroep. In de projecten die Park wil organiseren wordt steeds gezocht naar een inhoudelijke koppeling met de plek en

de plaats van waaruit gewerkt wordt.

De tweede tentoonstelling in Park (30 november 2013 tot 11 januari 2014) wordt samengesteld door gastcurator Colin Huerter (New York). Hij kreeg van Park de opdracht kunstenaars in Brabant te bezoeken en deze samen te brengen met kunstenaars uit Berlijn, New York en Los Angeles. De focus van deze tentoonstelling ligt op ecologie. Nan groot Antink is gevraagd deel te nemen.

Ze heeft op de ochtend dat ik haar ontmoette opnieuw het Wilhelminapark bezocht. Ze heeft er veel bladeren en vruchten van verschillende planten en bomen weten te verzamelen om er verfstoffen van te maken. Daaronder ook de ons zo bekende kastanje bladeren en -bolsters! Zij raakte bovendien in gesprek met veel geïnteresseerde voorbijgangers over wat de natuur in het park ons te bieden heeft.

Met haar verwerking van natuurlijke materialen in haar beeldend werk haalt zij letterlijk het Wilhelmina park binnen het Park!

Van 5 oktober tot 17 november is het project RECI-PRO-CITY in Park te zien, met werk van 6 kunstenaars uit binnen en buitenland, bij elkaar gebracht door de kunstenaars van Park. Park is gevestigd in de voormalige kapel van Goretti, Wilhelminapark 53.

Voor meer informatie kunt u terecht op de website van Stichting Park:

info@park013.nl
www.park013.nl
www.facebook.com/park013

Zoon erft schisis van moeder

Tilburgse schrijft autobiografisch boek over gezichtsafwijking schisis

'Geboren met een schisis' is de titel van het autobiografische debuut van de Tilburgse Marleen Hartog (1984). Een openhartig verhaal van een vrouw die geboren werd met een gespleten lip, kaak en gehemelte, en een zoon kreeg met dezelfde afwijking. Het boek is verkrijgbaar via www.schisiservaringen.nl.

10 operaties

Het boek gaat over de menselijke kant van het hebben van (een kind met) een gezichtsafwijking. 'Ik wil vertellen hoe het is om op te groeien met een uiterlijk dat afwijkt van wat in de maatschappij als 'normaal' wordt bestempeld.' Marleen onderging in totaal tien operaties, haar zoon Nando (2011) tot nu toe twee. Met het uitbrengen van dit boek hoopt de schrijfster andere mensen, die in een vergelijkbare situatie zitten, te steunen.

'Als geen ander weet ik dat herkenning een gevoel van troost biedt. Dat je weet dat je niet de enige bent.'

Missie

Marleen wil met het publiceren van het boek de bekendheid rondom de afwijking schisis vergroten. 'Veel mensen weten niet wat een schisis is, laat staan wat het inhoudt om er één te hebben. Er bestaat een stereotype beeld van iemand met een 'hazenlip'; iemand die een litteken op zijn lip heeft, een platte of scheve neus bezit en nasaal praat. Men weet vaak niet dat het een complexe aandoening is die vanaf de geboorte tot jongvolwassen leeftijd behandeld wordt. Met een schisis valt uitstekend te leven, maar het brengt ook de nodige zorgen en emoties met zich mee,' aldus Marleen.

Website

Naast de auteur van het boek is Marleen oprichtster van de interactieve website www.schisiservaringen.nl. Met behulp van deze website wil zij schisis een positief gezicht geven.

350 baby's per jaar

Een schisis is een aangeboren afwijking in het gezicht die zich kenmerkt door een spleet in de bovenlip, de kaak en/of het gehemelte. Een à twee op de duizend pasgeborenen in Nederland heeft een schisis. Dit zijn ongeveer 350 baby's per jaar. De afwijking komt voor in verschillende vormen. Onder andere erfelijke aanleg kan een rol spelen bij het ontstaan ervan.

Zondag 3 november opening

Expositie 'Schatplichtig' van kunstenaar Nel Donkers

bij Galerie De Roos

